
System ASPI - stav k 27.2.2013 do částky 20/2013 Sb. a 11/2013 Sb.m.s.
90/1995 Sb. - o jednacím řádu Poslanecké sněmovny - poslední stav textu
nabývá účinnost až od 8. 3.2013

90/1995 Sb.

ZÁKON

ze dne 19. dubna 1995

o jednacím řádu Poslanecké sněmovny

Změna: [47/2000 Sb.](#)
Změna: [39/2001 Sb.](#)
Změna: [78/2002 Sb.](#)
Změna: [192/2002 Sb.](#)
Změna: [282/2004 Sb.](#)
Změna: [359/2004 Sb.](#)
Změna: [359/2004 Sb.](#) (část)
Změna: [482/2004 Sb.](#)
Změna: [167/2005 Sb.](#)
Změna: [205/2006 Sb.](#)
Změna: [205/2006 Sb.](#) (část)
Změna: [573/2006 Sb.](#)
Změna: [402/2009 Sb.](#)
Změna: [162/2009 Sb.](#)
Změna: [265/2011 Sb.](#)
Změna: [375/2011 Sb.](#)
Změna: [275/2012 Sb.](#)
Změna: [275/2012 Sb.](#) (část)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Jednací řád Poslanecké sněmovny upravuje zásady jednání Poslanecké sněmovny (dále jen "Sněmovna"), jejích orgánů a funkcionářů,

zásady jednání společné schůze komor Parlamentu, styky Sněmovny navenek, postavení poslanců, orgánů a funkcionářů Sněmovny.

(2) Sněmovna upravuje v rámci tohoto zákona usnesením své vnitřní poměry a podrobnější pravidla jednání Sněmovny a jejích orgánů.

Hlasování na schůzích Sněmovny

§ 69

(1) Poslanci se přidělí identifikační karta, která mu umožňuje hlasovat hlasovacím zařízením. Poslanci může být prostřednictvím předsedajícího vydána náhradní identifikační karta. Předsedající zároveň tuto skutečnost oznámí Sněmovně.

(2) Poslanec se po vstupu do jednacího sálu přihlásí prostřednictvím hlasovacího zařízení. Při odchodu z jednacího sálu se odhlásí.

(3) Pro hlasování hlasovacím zařízením se považuje za přítomného poslanec, který je v jednacím sále přítomen a v intervalu stanoveném pro hlasování je prostřednictvím hlasovacího zařízení přihlášen. Má-li předsedající schůze pochybnost o správnosti počtu přihlášených poslanců v jednacím sále nebo navrhne-li to kterýkoli poslanec, může přihlášení zrušit a vyzvat je, aby se přihlásili znovu.

(4) Při hlasování hlasovacími lístky se za přítomné považují poslanci, kteří obdrželi hlasovací lístky.

(5) Sněmovna rozhoduje o každém návrhu hlasováním. Hlasování řídí předsedající schůze. Je povinen upozornit, že bude přikročeno k hlasování.

(6) Předsedající dá hlasovat nejprve pro návrh a poté proti návrhu.

§ 70

(1) Sněmovna je způsobilá se usnášet za přítomnosti alespoň jedné třetiny všech poslanců.

(2) K platnému usnesení Sněmovny je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců, nestanoví-li [Ústava](#) jinak.

(3) K přijetí ústavního zákona a souhlasu k ratifikaci mezinárodní

smlouvy uvedené v čl. 10a odst. 1 Ústavy⁸⁾ je třeba souhlasu třípětinové většiny všech poslanců.

(4) K přijetí usnesení o vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu a k přijetí usnesení o souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky, jakož i k přijetí usnesení o účasti České republiky v obranných systémech mezinárodní organizace, již je Česká republika členem⁹⁾, je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců. Souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců je dále třeba při hlasování Sněmovny o návrhu zákona zamítnutého Senátem,¹⁰⁾ při hlasování Sněmovny o zákonu vráceném prezidentem republiky¹¹⁾ a při hlasování Sněmovny o vyslovení nedůvěry vládě.¹²⁾

(5) K vyslovení souhlasu s podáním ústavní žaloby proti prezidentu republiky k Ústavnímu soudu pro velezradu nebo pro hrubé porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku je třeba souhlasu třípětinové většiny všech poslanců. Nevysloví-li Sněmovna souhlas do 3 měsíců ode dne, kdy o něj Senát požádal, platí, že souhlas nebyl dán^{12a)}.

§ 71

Své vnitřní poměry a podrobnější pravidla svého jednání upravuje Sněmovna usnesením. Návrh takového usnesení se doručí všem poslancům nejméně 24 hodin před hlasováním o něm.

§ 72

(1) Po ukončení rozpravy oznámí zpravodaj, v jakém pořadí se bude o návrzích hlasovat. Je-li po-dáno více návrhů, hlasuje se v pořadí, v jakém byly předloženy, a to postupně podle skupin:

1. návrh na odročení,
2. návrh na zamítnutí,
3. návrh na odkázání jinému orgánu Sněmovny,
4. návrh jiné předlohy,
5. návrh pozměňovací,

6. návrh eventuální, dodatečný, podmíněný,

7. návrh na vypuštění části návrhu.

(2) Je-li podáno více návrhů na úpravu téže věci pouze z hlediska množství, času, osoby nebo místa, zjistí se nejdříve počty poslanců podporujících jednotlivé návrhy a poté se o nich hlasuje v pořadí podle počtu podporujících hlasů.

(3) Vylučuje-li přijatý návrh další návrh, o tomto dalším návrhu se již nehlasuje. Dojde-li ke sporu, rozhodne Sněmovna.

(4) Před hlasováním se zopakuje přesné znění návrhu, pokud nebyl podán písemně. Zpravodaj může upozornit na souvislost s jinými návrhy.

(5) Sněmovna se může usnést, že se budou projednávat jednotlivé části návrhu, o nichž se bude hlasovat odděleně. Po odděleném hlasování o částech návrhu nebo po přijetí a odmítnutí pozměňovacích návrhů se hlasuje na závěr o návrhu jako o celku.

§ 73

Způsoby hlasování

Hlasuje se veřejně nebo tajně. O zákonech lze hlasovat jen veřejně. Způsob hlasování, není-li určen zákonem, navrhne předsedající.

§ 74

Veřejné hlasování

(1) Veřejně se hlasuje hlasovacím zařízením a zdvižením ruky, nestanoví-li zákon jinak nebo neusnese-li se Sněmovna na jiném způsobu veřejného hlasování.

(2) Při hlasování hlasovacím zařízením hlasuje poslanec pro návrh nebo proti návrhu tím, že stiskne tlačítko hlasovacího zařízení kdykoli v intervalu stanoveném pro hlasování a zvedne ruku. Jiné projevy poslance se považují za zdržení se hlasování.

(3) Dojde-li k poruše hlasovacího zařízení, musí se hlasování opakovat. Nelze-li poruchu neprodleně odstranit, rozhodne Sněmovna o jiném způsobu hlasování.

(4) Při hlasování podle jmen se čtou poslanci v abecedním pořadí počínaje poslancem, kterého vylosuje předsedající. Vyvolaný poslanec se vysloví "pro návrh" nebo "proti návrhu", a zdržuje-li se hlasování, řekne "zdržuji se". Předsedající každou odpověď opakuje. Jiný projev poslance se považuje za zdržení se hlasování.

(5) Nepoužije-li se hlasovacího zařízení, hlasuje se zpravidla zdvižením ruky. Výsledky takového hlasování zjišťují skrutátoři, které určí vedoucí Kanceláře. O námitkách proti osobě skrutátora rozhodne Sněmovna bez rozpravy.

§ 75

Tajné hlasování

(1) Tajně se hlasuje hlasovacími lístky. Tajným hlasováním se volí předseda, místopředsedové Sněmovny, předsedové výborů a komisí; v dalších případech se hlasuje tajně, stanoví-li tak zvláštní zákon nebo usnese-li se na tom Sněmovna.

(2) Za počet přítomných poslanců při tajném hlasování se považuje počet vydaných hlasovacích lístků.

§ 76

Výsledky hlasování

(1) Předsedající nebo jiná osoba, stanoví-li tak zákon, vyhlásí vždy výsledek hlasování tak, že uvede pořadové číslo hlasování, sdělí počet přítomných poslanců, počet hlasů odevzdaných pro návrh a proti návrhu a ohlásí, zda byl návrh přijat.

(2) Hlasovací zařízení vytiskne o výsledku hlasování informaci, z níž je patrné, jak který poslanec hlasoval.

(3) Informace o výsledku hlasování se zveřejní v elektronické podobě. To neplatí, jde-li o schůzi neveřejnou nebo její neveřejnou část.

(4) Je-li výsledek veřejného hlasování o procedurálním návrhu zcela zřejmý, není třeba zjišťovat přesné počty hlasů. To neplatí, požaduje-li být i jen jediný poslanec, aby bylo postupováno podle [odstavce 1](#).

(5) Každý poslanec může vznést při hlasování nebo bezprostředně po něm námitku proti průběhu nebo výsledku hlasování. O takové námitce rozhodne Sněmovna bez rozpravy.

(6) Vyhoví-li Sněmovna námitce, musí se hlasování opakovat. Pokud se v takovém případě nehlasuje hlasovacím zařízením, požádá předsedající ověřovatele schůze Sněmovny, aby hlasy sečetli a zjistili výsledky hlasování.

ČÁST DVANÁCTÁ

JEDNÁNÍ O NÁVRZÍCH ZÁKONŮ

Podávání návrhů zákonů

§ 86

(1) **Návrh zákona může podat** poslanec, skupina poslanců, Senát, vláda nebo zastupitelstvo vyššího územního samosprávného celku (dále jen "navrhovatel"). Za Senát, vládu a zastupitelstvo vyššího územního samosprávného celku mohou jednat jen jejich členové, kteří byli takovým jednáním zvlášť pověřeni. Jde-li o návrh skupiny poslanců, odůvodní ho poslanec, který je jejím členem a kterého tím tato skupina pověří.

(2) Návrh zákona **musí obsahovat** přesné znění toho, na čem se má Sněmovna usnést.

(3) Součástí návrhu zákona je **důvodová zpráva**, která odůvodňuje principy nové právní úpravy. Zhodnotí se v ní platný právní stav a vysvětlí nezbytnost nové úpravy v jejím celku (obecná část) i jednotlivá ustanovení (zvláštní část). Důvodová zpráva obsahuje též předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované úpravy, zejména nároky na státní rozpočet, rozpočty krajů a obcí a zhodnocení souladu návrhu zákona s mezinárodními smlouvami podle [čl. 10 Ústavy](#) a s ústavním pořádkem České republiky.

(4) Má-li být k zákonu vydán **prováděcí předpis**, může si organizační výbor vyžádat od navrhovatele jeho návrh. Návrh takového předpisu předloží navrhovatel vždy, má-li nabýt účinnosti současně se zákonem.

(5) Jde-li o **návrh novely zákona**, návrh se předkládá se zněním

platného zákona nebo jeho části, jíž se novelizace týká, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění.

(6) Navrhovatel může vzít svůj návrh zákona **zpět až do ukončení druhého čtení zákona**. Poté může vzít takový návrh zpět jen se souhlasem Sněmovny.

§ 87

(1) Návrh zákona se **předkládá** předsedovi Sněmovny. Ten jej **postoupí** organizačnímu výboru.

(2) Návrh zákona **se doručí** všem poslancům. Pokud není navrhovatelem vláda, předseda Sněmovny ji požádá, aby se do 30 dnů od doručení žádosti k návrhu svým stanoviskem vyjádřila.

(3) Vláda zasílá své **stanovisko** k návrhu zákona předsedovi Sněmovny.

§ 88

(1) Po vyjádření vlády k návrhu zákona, nebo nevyjádří-li se vláda k takovému návrhu do 30 dnů od doručení žádosti, **doporučí** do 15 dnů **organizační výbor** předsedovi Sněmovny **zařadit předložený návrh zákona se stanoviskem vlády**, bylo-li předloženo včas, do návrhu pořadu schůze Sněmovny. Současně navrhne, kterému výboru, popřípadě výborům má být návrh **příkázán**, a určí zpravodaje pro první čtení.

(2) Předseda Sněmovny přihlédně k doporučení organizačního výboru a rozhodne o zařazení návrhu zákona do návrhu pořadu nejbližší schůze Sněmovny.

(3) Nesplní-li organizační výbor včas povinnosti uvedené v [odstavci 1](#), zařadí předseda návrh zákona do návrhu pořadu schůze Sněmovny **bez doporučení organizačního výboru**, určí zpravodaje pro první čtení a navrhne příkázání návrhu zákona k projednání výboru nebo několika výborům.

§ 89

Návrh zákona se stanoviskem vlády, bylo-li předloženo včas, se doručí poslancům a poslaneckým klubům nejméně deset dnů před schůzí

Sněmovny, na které má dojít k jeho prvnímu čtení.

Prvé čtení návrhu zákona

§ 90

(1) Návrh zákona uvede navrhovatel; po něm vystoupí zpravodaj, kterého určí organizační výbor nebo předseda Sněmovny ([§ 88](#)). Po vystoupení navrhovatele a zpravodaje se koná obecná rozprava.

(2) Navrhovatel může, současně s návrhem zákona, navrhnout Sněmovně, aby s návrhem zákona vyslovila **souhlas již v prvním čtení**. Odůvodnění takového návrhu musí být uvedeno v důvodové zprávě. V případě, že důvodem je provedení závazků vyplývajících ze smluv, kterými je Česká republika vázána, předloží předkladatel k návrhu český překlad úplného znění těch právních norem, které mají být provedeny.

(3) **Návrh podle odstavce 2 nelze projednat**, vznesou-li proti němu před ukončením obecné rozpravy námitku nejméně 2 poslanecké kluby nebo 50 poslanců, anebo jde-li o návrh ústavního zákona, návrh zákona o státním rozpočtu nebo mezinárodní smlouvu podle [čl. 10 Ústavy](#).

(4) Návrh nelze projednat na schůzi, o jejímž svolání nebyli poslanci vyrozuměni podle [§ 51 odst. 6](#).

(5) Byl-li podán návrh podle [odstavce 2](#), **rozhodne Sněmovna po skončení obecné rozpravy**, zda bude v jednání pokračovat tak, aby mohla s návrhem zákona vyslovit souhlas již v prvním čtení. Jestliže Sněmovna takový návrh schválí, zahájí předsedající o návrhu zákona podrobnou rozpravu.

(6) **V podrobné rozpravě podle odstavce 5 nelze** podat pozměňovací nebo jiné návrhy a lze pouze navrhnout opravu data účinnosti v návrhu zákona a jeho legislativně technických, gramatických, písemných nebo tiskových chyb. Na závěr prvního čtení se Sněmovna usnese po závěrečném vystoupení navrhovatele a zpravodaje, zda s návrhem zákona vyslovuje souhlas.

(7) Nebyl-li podán návrh podle [odstavce 2](#) nebo Sněmovna takový návrh neschválila anebo nevyslovila souhlas s návrhem zákona podle [odstavce 6](#), může se Sněmovna usnést, že vrátí návrh zákona navrhovateli k dopracování nebo že jej zamítne. Nerozhodne-li tak,

přikáže návrh zákona k projednání výboru, popřípadě několika výborům, a to podle návrhu organizačního výboru nebo předsedy Sněmovny. Kterýkoli z poslanců může podat jiný návrh na přikázání; o takovém návrhu rozhodne Sněmovna bez rozpravy. Byl-li návrh zákona přikázán výboru k projednání, nelze jej již vrátit navrhovateli k dopracování.

§ 91

(1) Lhůta pro projednání návrhu zákona **ve výboru je 60 dnů** od rozhodnutí o jeho přikázání výboru k projednání.

(2) Lhůtu uvedenou v [odstavci 1](#) může Sněmovna zkrátit až o 30 dnů. Zkrátit takovou lhůtu o více než 30 dnů nelze, vnesou-li proti tomu námitku nejméně 2 poslanecké kluby nebo 50 poslanců.

(3) Lhůtu uvedenou v [odstavci 1](#) může Sněmovna prodloužit až o 20 dnů. Prodloužit takovou lhůtu o více než 20 dnů lze jen se souhlasem navrhovatele. Lhůtu, kterou Sněmovna zkrátila podle [odstavce 2](#), nelze prodloužit.

(4) Výbory, jimž nebyl návrh zákona přikázán k projednání, mohou své stanovisko k návrhu zákona sdělit Sněmovně a výboru, který návrh zákona projednává; totéž mohou učinit i jednotliví poslanci.

Druhé čtení návrhu zákona

§ 92

(1) Výbor, popřípadě výbory, jimž byl návrh zákona přikázán, předloží po jeho projednání předsedovi Sněmovny usnesení, v němž zejména doporučí Sněmovně, zda má návrh zákona schválit či nikoliv. Doporučí-li v usnesení změny nebo doplňky návrhu zákona, přesně je formuluje. Nejméně pětina všech členů výboru může předložit předsedovi Sněmovny oponentní zprávu, která má obdobné náležitosti jako usnesení výboru.

(2) Usnesení výboru, popřípadě oponentní zpráva nebo záznam o jednání výboru se doručí všem poslancům nejméně 24 hodin před zahájením druhého čtení návrhu zákona.

§ 93

(1) V druhém čtení uvede návrh zákona navrhovatel. Po

navrhovatelé vystoupí zpravodaj výboru nebo zpravodajové výborů.

(2) O návrhu zákona se koná obecná rozprava. Po obecné rozpravě může Sněmovna vrátit návrh zákona výboru k novému projednání.

§ 94

(1) Nerozhodla-li Sněmovna podle [§ 93 odst. 2](#), že návrh zákona vrací výboru k novému projednání, koná se po obecné rozpravě rozprava podrobná. Sněmovna se v ní může usnést, že projedná některá ustanovení návrhu zákona odděleně. Během podrobné rozpravy se předkládají k návrhu zákona pozměňovací, popřípadě jiné návrhy.

(2) Souhrn podaných pozměňovacích návrhů, popřípadě jiných návrhů se doručí všem poslancům.

(3) I po podrobné rozpravě může Sněmovna vrátit návrh zákona výboru k novému projednání.

(4) Pokud zazněl ve druhém čtení návrh na zamítnutí návrhu zákona, Sněmovna o něm hlasuje ve třetím čtení po ukončení rozpravy ([§ 95 odst. 3](#)).

§ 95

Třetí čtení návrhu zákona

(1) Třetí čtení návrhu zákona lze zahájit nejdříve za 72 hodin po doručení souhrnu podaných pozměňovacích, popřípadě jiných návrhů poslancům. Lhůta podle věty první může být na návrh navrhovatele a se souhlasem Sněmovny zkrácena, a to nejvýše na 48 hodin. Návrh na zkrácení lhůty podle věty první musí být podán ve druhém čtení v rámci podrobné rozpravy.

(2) Ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb, chyb písemných nebo tiskových, úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, popřípadě podat návrh na opakování druhého čtení.

(3) Na závěr třetího čtení Sněmovna nejdříve hlasuje o návrzích na zamítnutí návrhu zákona vznesených ve druhém čtení, poté o pozměňovacích, popřípadě jiných návrzích k návrhu zákona. Poté se

sněmovna usnese, zda s návrhem zákona vyslovuje souhlas.

§ 95a

Pro třetí čtení návrhů zákonů se vyčlení ve stanovených jednacích dnech připadajících na středu a pátek, pokud Sněmovna nerozhodla jinak ([§ 54 odst. 4](#)), doba od 9 hodin do 14 hodin. O vyčlenění jiných hodin pro třetí čtení návrhů zákonů rozhodne Sněmovna. O návrhu na vyčlenění jiných hodin pro třetí čtení návrhu zákona nemůže Sněmovna hlasovat, vznesou-li proti takovému návrhu námitku nejméně dva poslanecké kluby. Ustanovení [§ 95 odst. 1](#) tím není dotčeno.

§ 96

(1) Požádá-li vláda, aby Sněmovna skončila projednávání vládního návrhu zákona do tří měsíců od jeho předložení proto, že vláda s takovou žádostí spojila žádost o vyslovení důvěry, navrhne organizační výbor Sněmovně, aby rozhodla o časovém postupu pro projednání takového zákona; lhůty stanovené v [§ 89](#), [§91 odst. 1 a 2](#), [§ 92 odst. 2](#) a [§ 95 odst. 1](#) musí být zachovány.

(2) Sněmovna rozhodne o návrhu podle [odstavce 1](#) v prvním čtení návrhu zákona po jeho uvedení navrhovatelem.

Účast Senátu a prezidenta republiky v zákonodárném procesu

§ 97

(1) Návrh zákona, s nímž Sněmovna vyslovila souhlas, zašle její předseda bez zbytečného odkladu Senátu ve třech stejnopisech v listinné podobě a stejnopisu v elektronické podobě.

(2) Schválí-li Senát návrh zákona, s nímž vyslovila Sněmovna souhlas, nebo se k němu do 30 dnů od jeho postoupení neusnese anebo vyjádří usnesením vůli nezabývat se takovým návrhem, je návrh zákona přijat.

(3) Jestliže Senát návrh zákona usnesením zamítne, předseda jej na nejbližší schůzi, nejdříve však za deset dnů od doručení poslancům usnesení předloží Sněmovně, aby o něm hlasovala znovu. Návrh zákona je přijat, schválí-li jej Sněmovna nadpoloviční většinou všech poslanců.

(4) Jestliže Senát vrátí Sněmovně návrh zákona s pozměňovacími

návrhy, předseda jej na nejbližší schůzi, nejdříve však za deset dnů od doručení poslancům, předloží Sněmovně znovu, aby o něm hlasovala ve znění schváleném Senátem; přijme-li Sněmovna usnesení, jímž vysloví souhlas s návrhem Senátu, je návrh zákona přijat.

(5) Neschválí-li Sněmovna návrh zákona ve znění schváleném Senátem, hlasuje znovu o návrhu zákona ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu. Návrh zákona je přijat, schválí-li jej Sněmovna nadpoloviční většinou všech poslanců.

(6) Při novém projednávání návrhu zákona, který byl Senátem zamítnut nebo Sněmovně vrácen, nejsou ve Sněmovně přípustné pozměňovací návrhy.

§ 98

(1) Předseda Sněmovny postoupí přijatý zákon prezidentu republiky ve třech stejnopisech v listinné podobě.

(2) Vráť-li prezident republiky přijatý zákon Sněmovně do 15 dnů ode dne, kdy mu byl postoupen, doručí se vrácený zákon a stanovisko prezidenta poslancům. Předseda předloží vrácený zákon Sněmovně na nejbližší schůzi, nejdříve však za deset dnů od jeho doručení poslancům. Pozměňovací návrhy nejsou přípustné. Setrvá-li Sněmovna na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí. Jinak platí, že zákon nebyl přijat.

§ 99

Zákonodárny proces ve stavu legislativní nouze

(1) Za mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody, vyhlásí předseda Sněmovny na návrh vlády stav legislativní nouze na určitou dobu. Sněmovna může stav legislativní nouze zrušit nebo omezit dobu, na niž byl vyhlášen.

(2) Ve stavu legislativní nouze může předseda Sněmovny na žádost vlády rozhodnout, že předložený vládní návrh zákona bude projednán ve zkráceném jednání.

(3) Návrh zákona, který má být projednán ve zkráceném jednání, přikáže předseda Sněmovny jednomu z výborů a současně stanoví

nepřekročitelnou lhůtu, do které mu má výbor předložit usnesení se stanoviskem k věci. Výbor v usnesení navrhne, zda se má konat o návrhu zákona obecná rozprava a o kterých částech se povede rozprava podrobná; navrhne též lhůtu, do kdy má Sněmovna jednání o návrhu zákona ukončit.

(4) Ve stavu legislativní nouze posoudí Sněmovna před projednáním návrhu pořadu schůze, zda stav legislativní nouze trvá. Dojde-li k závěru, že podmínky pro jeho vyhlášení pominuly, stav legislativní nouze zruší.

(5) Ve stavu legislativní nouze posoudí Sněmovna před projednáváním vládního návrhu zákona, zda jsou podmínky pro jeho projednání ve zkráceném jednání. Neshledá-li důvody pro mimořádný postup, návrh zákona ve zkráceném jednání neprojedná.

(6) Ustanovení [§ 90](#) a [91](#) o prvním čtení návrhu zákona se ve zkráceném jednání neužijí.

(7) Sněmovna může rozhodnout, že od obecné rozpravy ve druhém čtení návrhu zákona upouští, a omezit řečnickou dobu až na pět minut. Třetí čtení návrhu zákona může následovat bezprostředně po čtení druhém. Ustanovení [§ 54 odst. 4](#) věty pátá, šestá a sedmá a [§ 95a](#) se pro třetí čtení ve zkráceném jednání nepoužijí.

(8) Sněmovna projedná návrh zákona ve zkráceném jednání i tehdy, když jí určený výbor nepředloží ve stanovené lhůtě usnesení podle [odstavce 3](#); v takovém případě určí zpravodaje předseda Sněmovny.

(9) Ustanovení [§ 53](#) a ustanovení o lhůtě deseti dnů uvedené v [§ 97 odst. 3 a 4](#) a [§98 odst. 2](#) se neužijí.

§ 100

Zákonodárny proces k provedení rozhodnutí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů o akcích k zajištění mezinárodního míru a bezpečnosti

(1) Jestliže rozhodnutí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů o akcích k zajištění mezinárodního míru a bezpečnosti vydané ve smyslu [čl. 41 Charty Organizace spojených národů](#) vyžaduje neodkladné přijetí zákona, jímž se toto rozhodnutí uplatňuje, může vláda spolu s předložením návrhu takového zákona požádat, aby byl projednán ve

zkráceném jednání.

(2) Ustanovení [§ 99 odst. 2, 3 a 5 až 9](#) se na zkrácené jednání o návrhu zákona podle [odstavce 1](#) užití obdobně.

§ 100a

Zákonodárný proces za stavu ohrožení státu nebo válečného stavu

(1) Požádá-li vláda za stavu ohrožení státu nebo válečného stavu, aby vládní návrh zákona byl Parlamentem projednán ve zkráceném jednání, přikáže předseda Sněmovny návrh zákona neprodleně jednomu z výborů a současně stanoví nepřekročitelnou lhůtu, do které mu má výbor předložit usnesení se stanoviskem k věci.

(2) Výbor v usnesení navrhne, zda se má konat o návrhu zákona obecná rozprava a o kterých částech se povede rozprava podrobná.

(3) K projednání návrhu zákona svolá předseda Sněmovny neprodleně schůzi Sněmovny; koná-li se již schůze Sněmovny, zařadí se projednávání návrhu zákona přednostně na její pořad. Ustanovení [§ 51 odst. 6](#), [§ 53](#), [§ 54 odst. 4](#) věty druhá až osmá, [§ 54 odst. 6 a 7](#), [§ 59 odst. 1 a 2](#), [§ 60](#), [§ 93 odst. 2](#) věta druhá, [§ 94 odst. 2 a 3](#), [§ 95 odst. 1](#), ustanovení o lhůtě 24 hodin uvedené v [§ 57 odst. 1](#) a [§ 92 odst. 2](#), ustanovení o vyčlenění doby jednání podle [§ 95a](#), [§ 111 odst. 1](#) a [§ 112 odst. 4](#) a ustanovení o lhůtě deseti dnů uvedené v [§ 89](#) a [§ 97 odst. 3 a 4](#) se při zkráceném jednání nepoužijí.

(4) Ustanovení [§ 90](#) a [91](#) o prvním čtení návrhu zákona se při zkráceném jednání nepoužijí. Sněmovna může rozhodnout, že od obecné rozpravy ve druhém čtení návrhu zákona upouští, a omezit řečnickou dobu v rozpravách ve zkráceném jednání až na 5 minut. Třetí čtení návrhu zákona může následovat bezprostředně po čtení druhém. Podání návrhu na opakování druhého čtení není přípustné. Poslanec může v obecné nebo podrobné rozpravě ve druhém čtení návrhu zákona vystoupit nejvýše dvakrát a v rozpravě ve třetím čtení nejvýše jednou.

(5) Sněmovna projedná návrh zákona ve zkráceném jednání i tehdy, když jí určený výbor nepředloží ve stanovené lhůtě usnesení podle [odstavce 1](#); v takovém případě určí zpravodaje předseda Sněmovny.

(6) Sněmovna se o návrhu zákona usnese do 72 hodin od jeho podání.

(7) Ve zkráceném jednání podle [odstavců 1 až 6](#) nelze projednat návrh ústavního zákona.

ČÁST TŘINÁCTÁ

PROJEDNÁVÁNÍ NÁVRHU ZÁKONA O STÁTNÍM ROZPOČTU

§ 101

Předložení návrhu zákona o státním rozpočtu

(1) Vláda předloží návrh zákona o státním rozpočtu předsedovi Sněmovny nejpozději tři měsíce před začátkem rozpočtového roku. Dodatky k takovému návrhu může předložit nejpozději 15 dnů před schůzí Sněmovny, na niž má dojít k prvému čtení zákona.

(2) Předseda přikáže návrh zákona o státním rozpočtu k projednání rozpočtovému výboru.

(3) Součástí zákona o státním rozpočtu nemohou být změny, doplnění nebo zrušení jiných zákonů.

Prvé čtení návrhu zákona o státním rozpočtu

§ 102

(1) Návrh zákona o státním rozpočtu uvede navrhovatel; po něm vystoupí zpravodaj rozpočtového výboru.

(2) Sněmovna v obecné rozpravě projedná v prvním čtení základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu, kterými jsou výše příjmů a výdajů, saldo, způsob vypořádání salda, celkový vztah k rozpočtům vyšších územních samosprávných celků a obcí a rozsah zmocnění výkonných orgánů.

(3) Sněmovna základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu schválí nebo doporučí vládě jejich změny a stanoví termín pro předložení nového návrhu. Lhůta pro předložení nového návrhu nesmí být kratší než 20 dnů a delší než 30 dnů od doručení usnesení Sněmovny předsedovi vlády.

(4) Schválí-li Sněmovna základní údaje návrhu zákona o státním

rozpočtu, nelze je během jeho dalšího projednávání měnit. Sněmovna se současně usnese na přikázání jednotlivých kapitol návrhu zákona o státním rozpočtu výborům.

§ 103

(1) Výbory projednají přikázané kapitoly návrhu zákona o státním rozpočtu a ve lhůtě stanovené Sněmovnou předloží svá usnesení rozpočtovému výboru.

(2) Minimální doba k projednání přikázané kapitoly návrhu zákona o státním rozpočtu ve výboru je 5 dnů.

(3) Výbor může navrhnout změny pouze v kapitole státního rozpočtu, která mu byla přikázána. Chce-li dosáhnout změnu v jiné kapitole, požádá o projednání změny výbor, kterému byla kapitola přikázána. Ke všem návrhům na změny je výbor povinen vyžádat si stanovisko správce kapitoly.

§ 104

(1) Usnesení výborů, popřípadě oponentní zprávy k jednotlivým kapitolám návrhu zákona o státním rozpočtu projedná za účasti jejich zpravodajů rozpočtový výbor a přijme k nim usnesení.

(2) Rozpočtový výbor předloží své usnesení, popřípadě oponentní zprávu nebo záznam o jednání výboru předsedovi Sněmovny. Usnesení rozpočtového výboru, popřípadě oponentní zpráva nebo záznam o jednání rozpočtového výboru se doručí všem poslancům, a to nejméně 24 hodin před zahájením druhého čtení návrhu zákona o státním rozpočtu. Totéž se učiní s usnesením výboru, pokud výbor přijme usnesení nesouhlasné s usnesením rozpočtového výboru podle předchozích vět.

§ 105

Druhé čtení návrhu zákona o státním rozpočtu

1) V druhém čtení uvede návrh zákona o státním rozpočtu navrhovatel. Po navrhovateli vystoupí zpravodaj rozpočtového výboru.

(2) O návrhu zákona o státním rozpočtu a usnesení rozpočtového výboru k němu se koná podrobná rozprava, v níž se předkládají pozměňovací, popřípadě jiné návrhy.

(3) Souhrn podaných pozměňovacích návrhů, popřípadě jiných návrhů se doručí všem poslancům a navrhovateli.

§ 106

Třetí čtení návrhu zákona o státním rozpočtu

(1) Třetí čtení návrhu zákona o státním rozpočtu lze zahájit nejdříve 48 hodin po skončení čtení druhého. Ustanovení [§ 54 odst. 4](#) věty pátá, šestá a sedmá a [§ 95a](#) se pro třetí čtení návrhu zákona o státním rozpočtu nepoužijí.

(2) Ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb, chyb písemných nebo tiskových, úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, popřípadě podat návrh na opakování druhého čtení.

(3) Na závěr třetího čtení Sněmovna hlasuje o pozměňovacích, popřípadě jiných návrzích. Poté se Sněmovna usnese, zda s návrhem zákona o státním rozpočtu vyslovuje souhlas.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

VYHLAŠOVÁNÍ ZÁKONŮ

§ 107

(1) Zákony se uvádějí větou: "Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:".

(2) Předseda Sněmovny podepíše přijatý zákon a postoupí jej k podpisu prezidentu republiky.

(3) Podepíše-li prezident republiky přijatý zákon nebo vrátí-li prezident republiky Sněmovně přijatý zákon a Sněmovna na vráceném zákonu setrvá, zašle předseda Sněmovny zákon k podpisu předsedovi vlády.

(4) K platnosti zákona je třeba, aby byl vyhlášen. Způsob vyhlášení stanoví zvláštní zákon.13)

ČÁST PATNÁCTÁ

JEDNÁNÍ O MEZINÁRODNÍCH SMLOUVÁCH

§ 108

(1) Sněmovna jedná o mezinárodních smlouvách, pokud je třeba jejího souhlasu k ratifikaci nebo má-li být odstoupeno od smlouvy, s jejíž ratifikací vyslovila souhlas. Mezinárodní smlouva se předkládá alespoň v jednom autentickém znění a v českém překladu.

(2) Pro projednávání mezinárodních smluv platí ustanovení o projednávání návrhů zákonů přiměřeně. Pro projednávání mezinárodních smluv se ustanovení [§ 92 až 96](#) neužijí.

(3) Po projednání mezinárodní smlouvy v prvním čtení výbor, jemuž bylo projednání mezinárodní smlouvy přikázáno, předloží předsedovi Sněmovny usnesení, v němž zejména doporučí, zda má Sněmovna vyslovit s ratifikací mezinárodní smlouvy souhlas nebo zda odstupuje od mezinárodní smlouvy, s jejíž ratifikací byl již vysloven souhlas.

(4) Usnesení výboru k návrhu na projednání mezinárodní smlouvy, popřípadě oponentní zpráva nebo záznam o jednání výboru se doručí všem poslancům, a to nejméně 24 hodin před zahájením druhého čtení mezinárodní smlouvy.

(5) V druhém čtení mezinárodní smlouvy vystoupí navrhovatel a po něm zpravodaj. Ten odůvodní návrh výboru.

(6) O mezinárodní smlouvě a návrhu výboru se koná rozprava. Po jejím skončení Sněmovna rozhodne, zda vyslovuje s ratifikací souhlas nebo zda souhlasí s odstoupením od mezinárodní smlouvy, s jejíž ratifikací byl již vysloven souhlas; může též rozhodnout, že jednání odročuje.

§ 109

K platnosti mezinárodní smlouvy schválené Parlamentem je třeba, aby byla vyhlášena. Způsob vyhlášení stanoví zvláštní zákon.13)

ČÁST PATNÁCTÁ A

PROJEDNÁVÁNÍ ZÁLEŽITOSTÍ EVROPSKÉ UNIE

§ 109a

(1) Vláda předkládá Sněmovně prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti návrhy aktů Evropské unie. Vláda předkládá k návrhům uvedeným v předchozí větě své předběžné stanovisko. Vláda je povinna Sněmovně předkládat právní akty Evropské unie, a to ve stejné době, v jaké jsou předloženy Radě Evropské unie (dále jen "Rada"). Vláda předkládá i jiné návrhy aktů a dokumentů Evropské unie, pokud o tom rozhodne nebo pokud si jejich předložení vyžádá Sněmovna nebo její orgány.

(2) Návrhy aktů a jiných dokumentů Evropské unie projednává bez zbytečného odkladu výbor pro evropské záležitosti na základě předběžného stanoviska vlády. Výbor pro evropské záležitosti může takový návrh postoupit jinému věcně příslušnému výboru a zároveň může určit termín, do kterého má být návrh projednán.

(3) Předseda výboru pro evropské záležitosti nebo předseda věcně příslušného výboru postoupí usnesení ve věci návrhu aktů, personálních nominací do orgánů Evropské unie a jiných dokumentů podle [odstavce 2](#) předsedovi Sněmovny a zároveň může do 8 dnů od přijetí tohoto usnesení požádat předsedu Sněmovny o jeho zařazení na pořad nejbližší schůze Sněmovny. O zařazení tohoto usnesení na pořad schůze Sněmovny může požádat i vláda. Usnesení podle předchozích vět se doručí všem poslancům nejméně 24 hodin před jeho projednáváním ve Sněmovně.

(4) Není-li usnesení v souladu s [odstavcem 3](#) nebo [§ 46 odst. 4 písm. c\)](#) zařazeno na pořad nejbližší schůze, nebo jestliže o tomto zařazení nerozhodla Sněmovna v souladu s [§ 54 odst. 4 až 6](#), považuje se za vyjádření Sněmovny.

(5) Usnesení Sněmovny nebo usnesení výborů, v případech podle [odstavce 4](#), ve věci návrhu aktů a jiných dokumentů Evropské unie jsou zasílána vládě, která je zohlední při formulaci svého stanoviska pro jednání v orgánech Evropské unie.

(6) Pokud usnesení Sněmovny nebo usnesení výboru podle [odstavce 4](#) obsahuje včas přijaté a odůvodněné stanovisko uvádějící, že návrh aktu Evropské unie porušuje zásadu subsidiarity, postoupí předseda Sněmovny usnesení neprodleně vládě, předsedovi Senátu, předsedovi Evropského parlamentu, předsedovi Rady a předsedovi Evropské komise.

(7) Schůze výboru pro evropské záležitosti, resp. výboru, který projednává návrhy podle [odstavců 1 a 2](#), se mohou účastnit všichni poslanci Evropského parlamentu zvolení za Českou republiku. Ustanovení [§ 39](#) se zde použije obdobně.

§ 109b

(1) Před jednáním Rady, na jehož pořadu jsou zařazeny návrhy aktů nebo jiných dokumentů podle [§ 109a](#), je člen vlády povinen dostavit se na jednání výboru pro evropské záležitosti, jestliže o to výbor požádá, a podat informace týkající se postoje, který k dané problematice projednávané v Radě zaujme Česká republika. Člen vlády na jednání výboru rovněž doplní informace či podá vysvětlení k návrhům aktů nebo jiných dokumentů Evropské unie, byla-li k tomu vláda vyzvána předchozím usnesením tohoto výboru. Vláda může požádat, aby schůze výboru pro evropské záležitosti nebo její část, na které mají být projednány věci podle předchozích vět, byla prohlášena za neveřejnou; ustanovení [§ 37](#) se zde použije obdobně.

(2) Vláda nebo její věcně odpovědný člen zasílá výboru pro evropské záležitosti zprávu ze zasedání Rady, a to bezodkladně poté, co tuto zprávu schválí nebo vezme na vědomí vláda.

(3) S výjimkou aktů nebo jiných dokumentů značné naléhavosti vláda nezaujme konečné stanovisko při svém jednání v Radě, dokud nebude dokončen postup ve Sněmovně podle předchozích odstavců.

§ 109c

(1) Vláda předkládá výboru pro evropské záležitosti k projednání personální nominace na evropského komisaře, soudce Evropského soudního dvora a nominace do orgánů EIB a EBRD za Českou republiku.

(2) Personální nominace do orgánů Evropské unie se ve Sněmovně projednají dříve, než o nich vláda přijme konečné rozhodnutí.

nadpis vypuštěn

Žaloba ve věci porušení zásady subsidiarity aktem Evropské unie

§ 109d

(1) Výbor pro evropské záležitosti nebo skupina nejméně 41 poslanců může písemně navrhnout Sněmovně, aby se usnesla na podání žaloby ve věci porušení zásady subsidiarity aktem Evropské unie (dále jen „návrh žaloby“). Návrh žaloby musí obsahovat přesné znění žaloby, na které se má Sněmovna usnést.

(2) Návrh žaloby se předkládá předsedovi Sněmovny, a to nejpozději patnáctý den před uplynutím lhůty pro podání žaloby, kterou stanoví právo Evropské unie. Předseda Sněmovny zařadí včas předložený návrh žaloby na pořad nejbližší schůze Sněmovny, popřípadě k jeho projednání svolá schůzi Sněmovny, a to tak, aby umožnil včasné projednání návrhu žaloby.

(3) Návrh žaloby se doručí všem poslancům nejméně 72 hodin před jeho projednáváním ve Sněmovně.

§ 109e

(1) Schválí-li Sněmovna návrh žaloby, pověří poslance, popřípadě jinou vhodnou osobu nebo osoby, svým zastupováním v řízení před Evropským soudním dvorem (dále jen „pověřený zástupce“). Pověření není vázáno na trvání mandátu poslance.

(2) Pověřený zástupce je zněním žaloby vázán; není oprávněn vzít žalobu zpět.

(3) Shledá-li pro to důvody, může Sněmovna platné usnesení o pověření změnit.

§ 109f

(1) Předseda Sněmovny neprodleně postoupí usnesení Sněmovny obsahující znění žaloby vládě a k informaci též předsedovi Senátu.

(2) Vláda předloží žalobu bez zbytečného odkladu Evropskému soudnímu dvoru.

§ 109g

(1) Vláda, členové vlády, zmocněnci vlády a vedoucí ústředních a dalších orgánů veřejné správy poskytnou pověřenému zástupci veškerou součinnost nezbytnou pro postup v řízení.

(2) Pověřený zástupce informuje o postupu v řízení výbor pro evropské záležitosti ve lhůtách a způsobem, které výbor stanoví.

§ 109h

Postavení Sněmovny jako účastníka řízení před Evropským soudním dvorem, ani postavení pověřeného zástupce není uplynutím volebního období Sněmovny nebo jejím rozpuštěním dotčeno.

Předchozí souhlas Sněmovny s některými rozhodnutími činěnými v orgánech Evropské unie

§ 109i

Bez předchozího souhlasu Sněmovny nelze za Českou republiku vyslovit při hlasování souhlas

- a) v Evropské radě při rozhodování podle čl. 31 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii,
- b) v Evropské radě při rozhodování o změně ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie podle čl. 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii,
- c) v Evropské radě při rozhodování o použití řádného legislativního postupu nebo rozhodování kvalifikovanou většinou podle čl. 48 odst. 7 Smlouvy o Evropské unii,
- d) v Radě při rozhodování o určení aspektů rodinného práva s mezinárodním prvkem, které mohou být předmětem aktů přijatých řádným legislativním postupem, podle čl. 81 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- e) v Radě, popřípadě Evropské radě, při rozhodování o dalších případech použití řádného legislativního postupu nebo rozhodování kvalifikovanou většinou podle čl. 153 odst. 2, čl. 192 odst. 2, čl. 312 odst. 2 a čl. 333 odst. 1 a 2 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- f) v Radě při rozhodování o vhodných opatřeních k dosažení cílů stanovených smlouvami, na nichž je založena Evropská unie, podle čl. 352 Smlouvy o fungování Evropské unie, nejde-li o opatření nezbytná pro fungování vnitřního trhu.

§ 109j

(1) Vláda předloží návrh na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle [§ 109i](#) bez zbytečného odkladu tak, aby umožnila jeho včasné projednání ve Sněmovně; nejpozději tak učiní v den oznámení návrhu rozhodnutí orgánu Evropské unie parlamentům členských států postupem předepsaným právem Evropské unie.

(2) Vláda návrh předkládá s platným zněním příslušných ustanovení práva Evropské unie, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění a se svým stanoviskem k nim.

(3) Vláda návrh předkládá předsedovi Sněmovny. Návrh vlády se neprodleně doručí všem poslancům. Předseda Sněmovny jej přikáže k projednání výboru pro evropské záležitosti a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 5 dnů.

(4) Po projednání návrhu vlády předloží výbor pro evropské záležitosti předsedovi Sněmovny usnesení, v němž zejména doporučí, zda má Sněmovna vyslovit předchozí souhlas podle [§ 109i](#).

(5) Usnesení výboru, popřípadě oponentní zpráva se doručí všem poslancům nejméně 24 hodin před zahájením projednávání návrhu vlády ve Sněmovně. Návrh vlády lze ve Sněmovně projednat i v případě, že výbor ve stanovené lhůtě usnesení nepřijme.

(6) Předseda Sněmovny zařadí návrh vlády na pořad nejbližší schůze Sněmovny, popřípadě k jeho projednání svolá schůzi Sněmovny, a to tak, aby umožnil včasné projednání návrhu.

(7) Sněmovna rozhodne o návrhu vlády podle [§ 109i písm. a\), b\), e\) a f\)](#) bez zbytečného odkladu. V případech uvedených v [§ 109i písm. c\) a d\)](#) rozhodne Sněmovna o návrhu vlády ve lhůtě 6 měsíců ode dne oznámení návrhu rozhodnutí orgánu Evropské unie parlamentům členských států postupem předepsaným právem Evropské unie.

§ 109k

(1) V rozpravě lze podat pouze návrh na zamítnutí nebo návrh na odročení projednávání návrhu vlády.

(2) Po ukončení rozpravy hlasuje Sněmovna nejprve o podaném návrhu na zamítnutí. Nepřijme-li Sněmovna návrh na zamítnutí nebo

nebyl-li takový návrh podán, usnese se Sněmovna, zda s návrhem vlády vyslovuje souhlas.

(3) Předseda Sněmovny neprodleně informuje o výsledku projednání vládu a předsedu Senátu.

(4) V případech uvedených v [§ 109i písm. c\)](#) a [d\)](#) se včasné zamítnutí návrhu vlády Sněmovnou považuje za vyslovení nesouhlasu s takovým návrhem rozhodnutí orgánu Evropské unie způsobem předpokládaným právem Evropské unie^{13a}). Předseda Sněmovny o této skutečnosti neprodleně informuje vládu, předsedu Senátu, předsedu Rady, předsedu Evropské rady a předsedu Evropské komise.

Vyslovení souhlasu Sněmovny s rozhodnutím Evropské rady o změně ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie

§ 109l

(1) Ke schválení rozhodnutí Evropské rady podle čl. 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii o změně ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie je třeba souhlasu Sněmovny.

(2) Návrh na vyslovení souhlasu Sněmovny s rozhodnutím Evropské rady podle [odstavce 1](#) předkládá vláda. Rozhodnutí Evropské rady se předkládá s platným zněním příslušné části Smlouvy o fungování Evropské unie s vyznačením navrhovaných změn a doplnění. Při projednávání návrhu vlády ve Sněmovně se užijí ustanovení upravující projednávání mezinárodních smluv obdobně.

(3) Předseda Sněmovny neprodleně informuje o výsledku projednání vládu a předsedu Senátu.